

तेन पुण्या नदी ज्ञेया ब्रह्महत्यापहारिणी ॥
 नर्मदाया जलं पीत्वा अर्चयित्वा वृषध्वजम् ॥
 दुर्गतिश्च न पश्यन्ति तस्य तीर्थप्रभावतः ॥
 एतत्तीर्थं समासाद्य यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ॥
 सर्वपापविमुक्तात्मा ब्रजते रुद्रमन्दिरम् ॥
 जलप्रवेशं यः कुर्यात् तस्मिंस्तीर्थं नराधिप ! ॥
 हंसयुक्तेन यानेन रुद्रलोकं स गच्छति ॥
 यावच्चन्द्रश्च सूर्यश्च हिमवांश्च महोदधिः ॥
 गङ्गादाः सरितो यावत्तावत् स्वर्गं महीयते ॥
 अनश्वनन्तं यः कुर्यात्तस्मिंस्तीर्थं नराधिप ! ॥
 गर्भवासे तु राजेन्द्र ! न पुनर्जायते नरः ॥”
 इति माह्ये १६५ । १६६ अध्याये ॥
 सा च पुरुकुतुसभार्या । तस्याः स्मरणी
 विवनाशी भवति । यथा, “सकलपन्नगपतयश्च
 नर्मदायै वरं ददुः । यस्तेऽनुस्मरणसमवेतं नाम-
 यद्दण्डं करिष्यति न तस्य सर्पविषं भविष्यतीति ।
 अत्र च ।
 “नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि ।
 नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं चाहि मां विषसर्पतः ॥”
 इति विष्णुपुराणे । ४ । ३ । ६—१० ॥
 नल, च बन्धे । इति नलशब्दस्य व्युत्पत्तौ भरतः ॥
 (भवा-परं-सर्क-सेट ॥)
 नलं, स्त्री, (नलतीति । नल + अच् ।) पशुम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 नलः, पुं, (नल बन्धे + पचादाच् ।) ढङ्गविशेषः ।
 तत्पर्यायः । धमनः २ पोटगलः ३ । इत्यमरः ।
 २ । ४ । १६२ ॥ नालः ४ नङ्गः ५ कुचिरन्तुः ६
 कौचकः ७ दीर्घवंशः ८ शूच्यमध्यः ९ विभीषणः
 १० छिद्रान्तः ११ ऋदुपत्रः १२ वंशपत्रः १३
 ऋदुच्छदः १४ नालवंशः १५ । अस्य गुणाः ।
 श्रौतत्वम् । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । बयिकारि-
 त्वम् । रक्तपित्तप्रशमनत्वम् । दौषनत्वम् । वीर्य-
 वृद्धिदलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तन्नामगुणाः ।
 “नलः पोटगलः शूच्यमध्यश्च धमनस्तथा ।
 नलस्तु मधुरस्निग्धः कषायः कफरक्तजित् ॥
 उष्णो हृहस्त्रियोन्मर्दिदाहपित्तविषपर्हन् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 सूर्यवंशीयविषधराजपुत्रः । यथा,—
 “अतिथिस्तु कुशाञ्जने निषधस्तस्य चात्मजः ।
 नलस्तु नैषधस्तस्मान्भक्तस्मादजायत ॥”
 वीरसेनराजपुत्रः । यथा, माह्ये १२ अध्याये ।
 “नलो हावेव विख्यातौ वंशे कश्यपसम्भवे ।
 वीरसेनस्तत्तद्भवेवधश्च नराधिपः ॥”
 (तथा, हरिवंशे । १५ । ३४ ।)
 “नलो हावेव विख्यातौ पुराणे भरतवर्षभ ! ।
 वीरसेनात्मजश्चैव यस्त्वैवाङ्गकुलोद्भवः ॥”
 एतौ हावेव सूर्यवंशीयौ ॥ चन्द्रवंशीयनिषध-
 राजपुत्रः । (अयन्तु दमयन्तीपतिः ।) यथा,
 दमयन्तीं प्रति नलवाक्यम् ।
 “सुधांशुवंशस्य करीरमेव मां
 निशम्य किनासि फलेग्रहि यद्वा ॥”
 इति नैषधः ॥

(यथा, महाभारते । ३ । ५३ । १ ।
 “आसीन्नाजा नलो नाम वीरसेनसुतो बली ।
 उपपन्नो गुणैरिष्टै रूपवानश्वकोविदः ॥”
 अयं वीरसेनस्तु सूर्यवंशीयवीरसेनाङ्गिन्न एव-
 त्ववगन्तव्यम् ॥ * ॥
 आसीत् पुरा निषधाधिपतिश्चन्द्रवंशीयो नलो
 नाम राजा । गच्छति काले स हि हंससुखात्
 विदर्भेश्वरभीमराजकन्यां दमयन्तीं त्रिभुवनैक-
 सुन्दरीमाकर्ण्य हंससुखादेवावगतनलसौन्दर्या
 तस्मिन्कां दमयन्तीं स्वयंवरविधिना इन्द्रादि-
 देवसन्निधावेव उपयेमे । अस्य इन्द्रसेननामा पुत्र
 आसीत् । दमयन्तीपरिणयकासुकः कलिस्तु
 दमयन्तीमलभमान एनं प्रति रुष्टः सञ्जातः ।
 अथ कलिप्रविष्टशरीरोऽयं भ्रात्रा पुष्करेण सह
 दूतक्रीडनात् सर्वस्वमहारयत् । ततः स राज्य-
 धृतो दमयन्त्या सह वनं गतवान् । कलिस्तु
 अस्य दमयन्तीसहवाससुखमसहिष्णुः दमयन्त्या
 सह एनं वियोजयितुमिषेव । अथ कदाचित्
 कल्याणेशित्तचित्तोऽयं नलः सुमां दमयन्तीं
 निष्ठुरवत् परित्यज्य पलायाञ्चक्र । दमयन्ती तु
 प्रदुष्य बहु विषण्य च पथिकसार्धवाहेन सह
 माहृश्वस्यहं गतवती । नानाविधकेशात्
 शरीरं देहा सा माहृश्वसापि अविज्ञाता तद्भवने
 तस्मै । अथ दमयन्तीपिता भीमवृषतिर्दम-
 यन्त्या अन्वेषणाय दूतान् नियोजयामास ।
 दूतास्तु चिह्नविशेषैर्दमयन्तीं परिचय्य भीमाय
 न्यवेदयन् । भीमस्तु तां खयद्दमानयत् । नलस्तु
 दमयन्तीं परित्यज्य गच्छन् दावानलमध्यगतं
 कर्कोटकनागं विपद उच्चहार । कर्कोटकस्तु
 नलस्य प्रत्युपकर्तुमिच्छन् शरीरस्थमस्य कलिं
 दृष्ट्वा कलिमेव भृशं सन्तापयामास । नलस्तु
 केवलं रूपान्तरत्वमाप्तवान् । ततोऽसौ ऋतु-
 पर्णस्य राज्ञः सारथी नियुक्त आसीत् । अथ
 गच्छति काले दमयन्ती पिहगेहस्था नला-
 न्वेषणाय ब्राह्मणान् संप्रेष्य कथञ्चित् ऋतुपर्ण-
 सारथिं नलत्वेनावगम्य पुनः स्वयंवरमिषेण
 सवारथिं ऋतुपर्णं पिहवेभ्रजनि आनयामास ।
 दमयन्ती तु पाकादिकौशलेनान्यत्रनावेदेन
 ऋतुपर्णसारथिं नलं विज्ञाय स्वसमीपमानया-
 मास । अथ कलिपरित्यक्तं नलेन स्वसौन्दर्यं
 गृहीते भैरवा सह मेलनं सञ्जातम् । भीम-
 वृषतिस्तु एतत् सर्वमाकर्ण्यतिशयसन्तोषम-
 वाप्तवान् प्रेषयामास च तं बहुसमारोहेण
 निषधदेशान् प्रति । ततोऽयं स्वदेशमागत्य
 भ्रातरं पुष्करं पुनर्दूताय आहूय पराजित्य च
 तं पुनर्लब्धराज्यो दमयन्त्या सह सुखमुवास ।
 एतद्विवरणविवृतस्तु महाभारते वनपर्णखि
 ५३—७६ अध्यायेषु विशेषतो द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
 वानरविशेषः । स तु ऋतुध्वजसुनिशापात्
 वानररूपविश्वकर्म्मस्य औरसेन वृतात्पथधरसो-
 गर्भं गोदावरीतीरे जातः । इति वामने ६२
 अध्यायः ॥ (अयन्तु रामवाक्येन सप्तमध्याये

सेतुं बबन्ध । यथा, अध्यायराभायणे । ६ । ३ ।
 ८४—८६ ।
 “ततोऽब्रवीत् रघुर्भ्रष्टं सागरो विनयान्वितः ।
 नलः सेतुं करोत्वस्मिन् जले मे विश्वकर्म्मणः ॥
 सुतो धीमान् समर्थोऽस्मिन् कार्ये लब्धवरो
 हरिः ।
 कीर्तिं जागन्तु ते लोकाः सर्वलोकमलापहाम् ॥
 इत्युक्त्वा राघवं नला यथौ सिन्धुरदृश्यताम् ।
 ततो रामस्तु सुनीवलस्यार्था समन्वितः ।
 नलमाज्ञापयच्छीघ्रं वानरैः सेतुवन्धने ॥”
 पिहदेवः । इति मेदिनी । ले, २७ ॥ दैत्य-
 विशेषः । यथा,—
 “दैत्यदानवसंयोगाज्जातास्त्रीप्रपराक्रमाः ।
 सैहिकाया इति ख्यातास्त्रयोदश महाबलाः ॥
 वंशः शल्यश्च बलवान् नलश्चैव तथा बलः ।
 वातापिर्नसुचिश्चैव इत्थलः खड्गमस्तथा ॥
 अङ्गको नरकश्चैव कालनाभस्तथैव च ।
 सवमानस्तथा चैव सुरकल्पश्च वीर्यवान् ॥”
 इति ब्रह्मपुराणे २ अध्यायः ॥
 नलकं, स्त्री, (नल इव प्रतिक्रतिः । “इवे प्रति-
 क्रतौ ।” ५ । ३ । ६६ । इति कर्त्तु ।) शाखास्थि ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । २६२ ॥ (यथा, सुश्रुते
 निदानस्थाने १५ अध्याये ।
 “तरुणास्थीनि नन्यन्ते भन्यन्ते नलकानि तु ॥”
 नलकनि, स्त्री, (नलकानि सन्त्यस्याः । नलक +
 इनिः । डीप् ।) जङ्गा । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
 २७८ ॥
 नलकौलः, पुं, (नलवत् कौली यत्र ।) जातुः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । २७८ ॥
 नलकूवरः, पुं, कुवेरपुत्रः । इत्यमरः । १ । १ ।
 ७३ ॥ (यथा, राजेन्द्रकर्मपुरे । ६६ ।
 “विष्णोःकनकधापि मे न नलकूवरे न स्मरे
 किमन्यदन्तदुदितेपि न दर्शनं प्राचये ।
 अयं नयनगोचरं ब्रजति चेद्दृष्ट्वास्तुसवः
 समग्रमग्रीमनो मधुपमाधवः स्याधवः ॥”
 स भ्रात्रा मणिग्रीवेश सह वाचस्त्रीं पीत्वा
 केलासोपवने गङ्गायां स्त्रीजनेः क्रीडितवान् ।
 अयं वृत्तवस्त्रौ तौ दृष्ट्वा नारदः शंश्राप । तच्छा-
 पेन तौ यमलाञ्छनौ भूत्वा शीघ्रद्वारेण आसतुः ।
 ततो दामोदरेण श्रापनिर्मुक्तौ तं गुत्वा खयद्दं
 जग्मतुः । इति श्रीभागवतवैदशमस्कन्धः ।
 नलदं, स्त्री, (नलं द्यति अवनक्षययतीति । दो +
 कः ।) पुष्परसः । उशीरम् । (यथा, किराति ।
 ५ । २५ ।
 “इह सिन्धवश्च वरणावरणाः
 करिणां तुदे सनलदानलदाः ॥”
 जटामांवी । इति मेदिनी । दे, ३३ ॥ (अस्य
 पर्यायो यथा, वेदकरलमालायाम् ।
 “नलदं नन्दिनी पेथी मांसी जम्बजटा जटो ।
 किरातिनी च जटिला लोमम्रा तु तपस्विनी ॥”
 नलं ददातीति । दा + आतोऽनुपेति कः ।) नल-
 दातरि, जि, ॥